

Kanalen og det næste Aar til at lukke op igen. Det vilde ogsaa være en meget vanskelig Vej at gaa, og jeg tror heller ikke, at denne Løsning vilde være tilfredsstillende. Jeg slutter mig til Kommissionens Opfattelse, at det heldigste vilde være at tilvejebringe et Brakvandssystem og i den Anledning bygge en Dæmning med et Sluseværk, der kan benyttes til begge Sider. Jeg kan altsaa slutte mig til det, der er foreslaaet i Lovforslagets § 1. Jeg vil kun gøre en lille sproglig Bemærkning. Der bruges et Udtryk, der Gang efter Gang kommer igen i Betænkningen: „en regulerbar Frisluse“. Jeg kunde ønske, at man ombyttede dette Ord „regulerbar“, der er et fremmed Ord og lyder rædsomt paa Dansk, med Ordet „ændrelig“, og hvis jeg kommer ind i Udvalget, vil jeg dèr stille Forslag derom. Ligesom man, naar man flytter en Genstand, taler om flyttelig, saaledes kan man om en Genstand, der kan ændres, sige ændrelig. Man kan vel sige, at det ikke er Slusen, men Aabningen, der skal ændres, men det samme gælder, naar man bruger Ordet regulerbar.

Jeg kan slutte mig til §§ 2 og 3. Spørgsmaalet om Bidraget fra Egnens Side har været Genstand for nogen Diskussion. Naar der allerede til de paagældende Foranstaltninger er udgivet 3 Mill. Kr., og der skal udgives yderligere 2 eller 3 eller maaske 4 Millioner, kommer man op paa 6—7 Millioner, og det vil da ikke være nogen særdeles stor Del deraf, som man tænker at ville paaligne de interesserede Arealer. Disse er af Kommissionen angivne til 22,000 ha eller ca. 40,000 Tdr. Land. Med en Udgift paa 6 Mill. Kr. bliver det 150,000 Kr. pr. Td. Land. Hvis man tænker sig det fordrede Beløb fordelt ligeligt, hvad det naturligvis ikke kan, vil det svare til 15 Kr. pr. Td. Land. Jeg forstaar den Indvending, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsatte, at Bestemmelsen, saaledes som den er formet, maaske indeholder nogen Fare for, at det skal trække for længe ud, inden denne Sag bliver klar. Men naar det ærede Medlem har tænkt sig Sagen ordnet ved en særlig Lov gennem en Værdistigningsskat, tillader jeg mig at spørge, om man ikke kunde gaa en anden Vej, nemlig benytte den bestaaende Lov om skadeligt Vands Afledning og klare denne Del af Opgaven ved Hjælp af Landvæsenskommissionerne. Dette Synspunkt har en Gang tidligere været fremme ved Behandlingen af Spørgsmaalet om Ringkøbing Fjords Afløb, og det, der i Virkeligheden er Tale om

for de vandlidende Arealers Vedkommende, er netop de samme Forhold som dem, hvorom Loven om skadeligt Vand handler. Man vilde saa ikke behøve at vedtage en ny Lov, og man vilde heller ikke komme ind paa mere Værdistigningsskat, end vi allerede har, noget, som jeg ikke har nogen Sympati for. Vi vilde tillige kunne komme saa meget hurtigere frem, idet man kunde benytte den gældende Lov og de Erfaringer, der knytter sig til den, og Landvæsenskommissionerne. Jeg vil tillade mig at henstille dette til nærmere Overvejelse for dem, der videre faar med denne Sag at gøre.

Jeg har hidtil berørt, hvad der staar i Lovforslaget, men jeg vil nu, ligesom den sidste ærede Taler (Eduard Larsen), udtale mig lidt om, hvad der ikke staar i det. Medens jeg tror, at det i og for sig er teknisk rigtigt, hvad der her er foreslaaet, føler jeg mig, ligesom den ærede sidste Taler, ikke sikker paa, at vi dermed er færdige. Der er to Momenter, der her kommer i Betragtning, Materialvandringen paa den ene Side og Skyllstrømmen paa den anden. Skyllstrømmen kan ikke gøres saa stærk, at den i særlig Grad er udkærende, thi derved vilde den allerede kunne tænkes at paavirke Kanalen indenfor den nuværende Mole, altsaa inde i Bassinet. Der er ganske vist her i Lovforslaget antydnet og af Kommissionen tænkt paa et Anlæg af et Ledeværk paa den søndre Side. Men lad os nu forestille os dette Ledeværk anlagt og tænke os Situationen, som den vil være ved Foraarstide med en pludselig Stormperiode. Der vil da formentlig let kunne ske en fuldstændig Lukning af det hele Udløb og det paa et Tidspunkt, hvor det netop i særlig Grad er ønskeligt at holde Vandstanden i Fjorden lav. Man vil da have Sandgravningen til sin Raadighed, men den tager Tid, og det kan vare ret længe inden Tilstanden kan være retableret. Nu tænker jeg mig, at Kommissionen har ment ved Hjælp af en Lededæmning paa den søndre Side af Udløbet at ville opnaa, at selve Skyllstrømmen holder sig paa den nordre Side langs med denne Dæmning og dèr holder et Løb aabent. Men selv om dette er Tilfældet, synes Ordningen mig ikke ganske tilfredsstillende, blandt andet fordi det ogsaa er Meningen at benytte Skibsfartsslusen og tage Hensyn til Fiskeriet, men de Fartøjer, der er paa Havet og kommer ind under en pludselig opstaaende Paalandsstorm, vil vistnok have vanskeligt ved at løbe ind ad den forholdsvis smalle Rende langs med dette